

Imponerende vertolking van Bach's Matthäus-Passion

Een groot auditorium beluisterde gisterenavond in het Philips ontspanningsgebouw een indrukwekkende verklanking van de Matthäus-Passion. Aan het hiervoor opgerichte comité is het te danken geweest, dat de onvermijdelijke belangrijke financiële aspecten geregeld konden worden. Zo hebben op de twee uitvoeringen een kleine tweeduizend muzikliefhebbers de stichting kunnen ondergaan van een geniale schepping, die telkenjare tallozen over de gehele wereld met de ernst en ontroering confronteert van een gigantisch muziekwerk met een ontzagelijke verscheidenheid van gevoelens en gewijde stemmingen. Men kan Bach nu eenmaal niet beluisteren met harmonische formules of verstandelijke vormprocedés. Zijn muziek is een levend getuigenis van echte menselijkheid en zeker in zijn passies van een diep, begrijpend zieleleven. Het ongevenaarde constructieve vermogen, dat speelt met melodische rijkdom en polyfonische onuitputtelijkheid, groeit uit tot een expressieve kracht, die in de Matthäus-Passion telkenmale opnieuw zo velen aanspreekt en bijgevolg in zeer vele gevallen tot een traditie wordt.

Uitstekende opvatting

De samenwerkende Roermondse koren, solisten en orkest hebben hun taak met hart en intellect aanvaard en zo kon Peter Schnitzler van dit omvangrijke apparaat een interpretatie verlangen, die om meerdere redenen bijzonder geslaagd mocht heten. Men zou die vertolking ideaal willen noemen, die er in slaagt de compositie een oorspronkelijke maar binnen dit raam toch persoonlijke expressiviteit te verlenen, binnen het stillistisch kader van het werk in volledige overeenstemming met de notatie. Hieraan gaat natuurlijk een bepalende probleemstelling vooraf. De dirigent heeft het geheel een sterke dynamische inslag gegeven, wat o.i. toch zeker in overeenstemming is met de roerige en oplaalende volksuitingen bij een dergelijk enerverend proces. De massa zal zich bij de voortgang van dit drama, waar zij toch de tegenpartij vormde, zeker niet als brave en tamme burgers hebben gedragen. De koralen daarentegen zag hij zeer juist als de ontroerde en meelevende stem der kerkelijke gemeente in innig verband met het evangelieverhaal. Zo ontwikkelde hij de massale koorzang tot een gebalanceerde klank, die enerzijds de meest emotionele en heftige passages en anderzijds de berusting en het medeleven volkomen recht deed. In dit verband willen we gaarne voorbijgaan aan enkele ongerechtigheden bij de inzetten en intonatieproblemen. Belangrijk was dat én Roermonds Mannenkoor én het Toonkunst Oratoriumkoor ditmaal een prestatie leverden, die in hoge mate kon bijdragen tot de ontwapenende indruk, die deze Passie op de bezoekers maakte. Ondanks de lage bouw van deze zaal, die het de executanten niet gemakkelijk maakte, waren de klankkleur en evenwicht der vocale groepen voortreffelijk, waarbij het aandeel van het jongenskoor van de Kapel in 't Zand het extra goed en gecultiveerd deed. Het nadeel van deze geïmproviseerde concertruimte was voor het achterste gedeelte bestemd. Daar ging te veel verloren om nog een geconcentreerd volgen mogelijk te maken.

Orkest en solisten

Tom Brand was de moeilijke en alles dragende Evangelist-partij toebedeeld. Helaas kon hij er niet in slagen zijn presentatie konstant op hoogte houden. Momenten van uitstekende zeggingschap moest hij afwisselen met onbetekenende passages, waardoor geconcludeerd moest worden dat hij, althans voor deze „Matthäus" niet al te goed gedisponeerd was.

Vooraf in de hoogte schoot hij bij herhaling opmerkelijk te kort. Dit was daarom zo jammer, omdat zijn reputatie beter had mogen doen verwachten.

Otto Ottens deed ongetwijfeld zijn best in de kleine partijen. Zijn volume moet echter nog groeien om te kunnen imponeren. Overigens mag hem niet worden onthouden, dat zijn opvatting volkomen correct was en hij een diepgaande studie van zijn taak had gemaakt. Dit bleek overduidelijk uit het feit dat hij zijn rol vrijwel van buiten kon zingen.

Leon Combé imponeerde ongetwijfeld door zijn formidabel volume. Van de

mannelijke solisten had hij de beste interpretatie die naar onze smaak als vertelker der Christusfiguur nog iets meer in het dragend vlak moet worden gelegd.

De sopraan Hélène Verkley en de alt Diet Kloos waren goed.

Muzikaal gesproken hebben zij beiden veel te vertellen. De prachtige aria's kregen vooral door de begrijpende en meelevende instelling van Diet Kloos een opmerkelijk contact met de luisteraars. Hélène Verkley heeft geen enkele moeite om de dramatiek van het onderwerp over te dragen. Zij is in dit vak wel tot en met doorkneed.